

Előfizetési árak:

postán vagy házhoz küldve:

Egész évre. 20.— kor.

Félévre. . . 10.— kor.

Negyedévre 5.— kor.

Egy hónapra 1.70 kor.

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy cm. területenként 8 fillér.
Nyílttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 19.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Üdv az ifjuságnak!

Debreczen, április 27.

Holnap reggel nyílik meg városunkban az országos diákkongresszus, melyet a debreczeni akadémiai ifjuság párját ritkító szeretettel és ügybuzgalommal készített elő.

Ez alkalommal első sorban is örömmel üdvözöljük a testvér főiskolák és testvéregyesületek küldötteit. Örömmel üdvözöljük őket nemcsak azért, mert városunkba jöttek, hanem főleg azért, mert nagy gyönyörűségünk telik abban, ha hazánk ifjuságát nagy eszme szolgálatában látjuk fáradozni, nemes ügyért buzgólkodni.

A magyar haza és közéletünk jövője, dicsősége ifjuságunk kezeibe van letéve. Kívánatos tehát, hogy e cél, e legszentebb eszme diadala érdekében egyesüljenek. Az ifjuság lelkében élnek még az ideálok. Erő is van bennük és akarat. A magyar ifjuság szellemi ereje, összetartása, komoly törekvése, lángoló hazaszeretete már sok üdvös dolgot teremtett, s az ő lelke mélyéből törtek fel ama eszmegyöngyök, melyeknek szeretetteljes ápolása és megvalósítása hazának és a köznek megbecsülhetlen hasznot hozott.

Az ifjuságban, a költő szerint, a lélek mint a sas szárnyat ölt s szive felfelé tör nemesebb eszmények után. Nem vágyódik koszoru után, mert tudja, hogy az előbb-utóbb eljövő őszi dér elhervasztja a virágot. Neki munka kell, munka, melylyel használhat hazájának s azon eszméknek, melyekért az élet tavaszán lelkesedni tud és fáradozni nem restel.

A diákkongresszus tárgysorozatába igen érdekes kérdések vannak felvéve és mi hisszük, hogy a mi magyar ifjuságunk tudással, komolysággal és higgadsággal úgy fogja azokat letárgyalni, megvitatni, hogy azok eredménye gyümölcsözőleg fog hatni egyesületi érdekeikre és az egész magyar ifjuságnak szellemi és anyagi ügyeire.

Szép pontja a kongresszus tárgysorozatának a magyar ifjuságnak résztvétele a párisi nemzetközi diákkongresszuson, kapcsolatosan a nemzetügyi kérdéssel. A magyar ifjuság itt és e kérdésben bizonyára tiltakozni fog azon törekvések ellen, melyek soha nem létezett nemzetségi sérelmekből tőkét kovácsolnak a magyar állameszme integritása ellen.

A magyar iparpártolás és ezzel kapcsolatban ifjusági iparpártoló szövetkezetek megalakítása szintén fel vannak véve a megbeszélendő ügyek közé. Bölesen cselekedte ezt a kongresszus, mert a magyar iparpártolása nagy nemzeti érdek, melyet az ifjuságnak lelkesedése diadalra juttathat.

A magyar ifjuság kegyeletét van hivatva megőrizni a felvetett pusztaszeri emlék, melyre már is tetemes összeg gyűlt össze. Ifjuságunk lángoló lelkesedése a múlt nagy emlékei iránt, bizonyára nyitját találja annak, hogy miképen valósíthassa meg ezen emlék felállítását a még hiányzó összeg összehozásával.

A mensa academica ügye is fontos kérdés, mert sok a szegény diák, ki nehéz anyagi viszonyok közt végzi iskoláit. A példák szomorúan igazolják, hogy egyik-másiknak ereje megtörik a küzdelemben, a nyomor könyve rátapad törekvő lelkének szárnyaira s testben elfáradva, lélekben kimerülve, a halálban keres menedéket. Mennyi fényes tehetség vált semmivé az étellel való küzdelemben, míg ha segítettünk volna rajtuk, hasznos tagjaivá válhattak volna a hazának, társadalomnak és tanügynek egyiránt. Adjunk otthont a szegény ifjuságnak, hogy az anyagi gondoktól menten végezhesse fensőbb tanulmányait.

Van még több érdekes és közhaszonnal kecsegtető pontja a programnak, melyek szintén arról győznek meg bennünket, hogy az előkészítő bizottság kihallgatta az ifjuság szívének óhajlásait és a legégetőbb kérdéseket teszi a kongresszus asztalára, elbírálás és megbeszélés végett.

A munka, a nemes törekvés előestéjén ismétlenül üdvözöljük hazánk nemes ifjuságának küldötteit városunk falai között. Legyen áldás muukájukon és bölcsesség vezesse tanácskozásait. Kívánjuk, hogy határozataik menjenek át a gyakorlati életbe és mint *uj, éltető vér* hassa át egész szervezetüket, válják hasznára az ifjuságnak, melytől sokat kér, vár és követel majdan a haza, a társadalom és a közügyek . . .

Isten hozta körünkbe hazánk nemes ifjuságát!

Koncz Ákos.

Tibád Antal közigazgatási bíró levelet írt a székelyudvarhelyi választókerület választóinak, melyben bejelenti a mandátumáról való lemondását és köszönetet mond a választóknak nyolcz választáson tanusított bizalmukért.

A fölemelt tiszti fizetések. A közös hadügyminiszterium — mint Bécsből jelentik — körrendeletet adott ki, hogy a fölemelt tiszti fizetéseket és a január elseje óta járó illetékpótlékokat azonnal folyósítsák.

A debreczeni országos diák-kongresszus programja.

A diákkongresszust előkészítő nagybizottság, megelégedéssel és örömmel konstatáljuk, hogy minden kívánalmat kielégítve, a teljes tájékozottságot megadva, valósággyönyörűen állította össze a kongresszus s vele összekötött ünnepek sorozatát s mint az alábbiakból kitűnik, nemcsak nagy és nehéz munkát végezett, hanem úgy az ünnepeknek változatossága, mint a tanácskozás tárgyainak kifogástalan megvitatása, érdekessége és hordereje miatt külön-külön megérdemli az elismerést és dicsőretet.

A részletes tájékoztatást a közönség részére a következőkben adjuk:

1. Általános sorrend.

Apr. 27-én: Érkeznek a vidéki kiküldöttek, elszállásolásuk. A pesti kiküldöttek közvetlen érkezésük után a Csokonai-szoborhoz vonulnak, s azt megkoszorúzzák. Este 7 órakor előtanácskozás, a tisztikar megválasztása.

Apr. 28-án d. e. 10 órakor ünnepi istentisztelet a főiskola oratoriumában, utána tisztelgés a diszelnököknél. 11 órakor diszgyűlés, utána a kongresszus tagjainak lefénnyképezése. — **D. u. 3 órakor Országos főiskolai torna- és vívó-verseny** a főiskola udvarán, kedvezőtlen idő esetén a városi tornacsarnokban (Péterfia utca). 6 óra után tanácskozás.

Apr. 29-én: d. e. Tanácskozás. D. u. 2 órakor Diszbed a Bika disztermében. 5 órakor kirándulás a Nagyerdőre.

Apr. 30-án: A város nevezetességeinek megtekintése. D. e. 11 órakor *Matinee* a Bika disztermében. D. u. Tanácskozás. Este 1/28 órakor Diszledadás a kongresszus tagjainak tiszteletére a városi színházban.

Május 1-én: d. e. tanácskozás. D. u. tanácskozás. (A kongresszus berekesztése.)

Este 9 órakor táncestély a Bika disztermében.

Május 2-án: A vendégek elutazása.

Ugy a diszgyűlés, mint a rendes tanácskozások a főiskola disztermében tartanak.

2. A tanácskozások sorrendje.

Április 28-án d. u. 6 óra után: 1. A Nemzeti Múzeum falába illesztett Petőfi emléktábla ügye. Előadó Kosztolányi Zoltán (Budapest). 2. Ifjúsági közgyűlések. Előadó Zsembery István (Budapest). 3. Önképzési szakosztályok. Előadó Móra Ferencz (Budapest). 4. Mensa akadémika. Előadó Tuka Béla (Budapest), Fazakas József (Kolozsvar). 5. Egységes diák-jelvények, diák igazolványok. Előadó Mandel Sándor (Budapest). Ifj. Katona Mór (Pozsony).

Április 29-én d. e.: 6. A párisi nemzetközi diákkongresszuson való részvétele a magyar ifjúságnak. Előadó a nemzetközi diákszövetség magyar osztálya részéről: Ludvigh Rezső, Wolfner Pál (Budapest). — 7. Kapcsolatosan az oláh diákok ügye. Előadók: Medvigy Gábor (Nagyvárad), Szántó Pál Sándor (Budapest), Boross Lajos, Sipos Béla (Debreczen). — 8. Kapcsolatosan a diák almanach kérdése s a Fülöld tájékoztatottsága a magyar viszonyok iránt. Előadók: Kun Béla, Takács Endre (Debreczen).

Apr. 30-án d. u.: 9. A magyar iparpártolás, a magyar ifjúság iparpártoló szövetségének megalakítása. Előadók: Brázovay Kálmán (Bpest), Boross Lajos (Debreczen), Ramberger Géza (Bpest). — 10. A magyar gazdasági egyetem kérdése. Előadók: Zsendovics József, Páll Lajos (Magyaróvár). 11. Diáksajtó. Előadók: Köpesdy Dezső (Bpest), Paál Árpád (Kecskemét).

Május 1-én d. e.: 12. University Extension. Előadó: Sárkány Lóránd (Kolozsvar). — 13. Pusztaszeri diákemlékoszlop ügye. Előadó: Sipos Béla (Debreczen). — 14. A magyar diák-szövetség ügye. Előadó: Bodor Antal (Kolozsvar).

Május 1-én délután: 15. Diák sport, diák-turistaság. Előadók: Melzer Elemér, Rajcsányi Gyula (Kolozsvar). 16. Diák-otthon. Előadó Zsemberg István (Budapest). 17. Vidéki jogász-körök és az állami segélyezés. Előadó Ifj. Katona Mór (Pozsony). 18. A jövő évi kongresszus helye. Előadók: Liebhard József, Vakó Győző (Pécs). 19. Indítványok, határozati javaslatok. 20. A kongresszus berekesztése.

Képviselőket küldöttek a kongresszusra a budapesti és kolozsvari egyetemek, a debreczeni, egri, eperjesi, kassai, kecskeméti,

nagyvárad, pécsi, pozsonyi, sárospataki jogakadémiák, a budapesti, debreczeni, kolozsvari, pápai, sárospataki theologiai akadémiák, a magyaróvári gazdasági akadémia, a selmeczbányai erdész- és bányászakadémia kebelében fennálló ifjúsági egyesületek, szám szerint a vidék 151, Debreczen 41, összesen 192 képviselőt.

A kongresszus tanácskozásain a jobboldali karzat kizárólag a hölgyek és kísérlők számára van fentartva. A belépésre jegy nem szükséges.

Az előkészítő bizottság összehalmozódott teendői és sokoldalú elfoglaltsága miatt könnyen megeshetett, hogy a matinee-ra és táncestélyre többen nem kaptak meghívót. Lapunk utján kér az esetleges tévedésekért elnézést a bizottság s tudatja, sőt tisztelettel kéri, hogy a kik meghívót óhajtanak, sziveskedjenek a kongresszusi irodához (Bikaszálló 8.) fordulni, hol bármi más felvilágosítással is készséggel áll az érdeklődők szolgálatára.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Képviselőházi expressz-tudósítás. —

Budapest, április 26.

A képviselőház ma délelőtt 10 órakor tartott ülésének egyetlen tárgya az ülészak bezárását elrendelő királyi leirat kihirdetése volt. A leirat, melyet Széll Kálmán miniszterelnök terjesztett elő és Molnár Antal jegyző olvasott fel, a következőleg hangzik:

MI ELSŐ FERENCZ JÓZSEF,
ISTEN KEGYELMÉBŐL AUSZTRIAI
CSÁSZÁR, CSEHORSZÁG KIRÁLYA, stb.
és
MAGYARORSZÁG APOSTOLI KIRÁLYA.

Hü Magyarországnak és Társországnak Zászlósainak, egyházi és világi Főrendeinek és Képviselőinek, kik az Általunk 1896. évi november hó 23-ára Budapest fő- és szék- városunkba összehívott országgyűlésen egybegyűlvék, királyi üdvözlötünket.

Kedvelt Híveink! Midőn magyar miniszteriumunk előterjesztésére az Általunk 1896. évi november hó 26-án megnyitott országgyűlés harmadik ülészakát ezennel berekesztjük, egyszersmind a negyedik ülészakot ez évi április hava harminczadik napjára összehívottnak nyilvánítjuk.

TÁRCZA.

Elfeledett mult.

— Elbeszélés. —

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —

Írta: Szini Péter.

V.

Lovánszky Tihamér mihelyt elhagyta a Bérey-kastélyt s otthon nyugodtan meg gondolta elkövetett cselekedetét, úgy érezte hogy lelkiismerete vádolólág lép fel ellenében.

Lovagiatlan, művelt emberhez nem illő nyilt támadás volt ez, melyet Kelmével szemben elkövetett, ki — eltekintve származását — minden tekintetben kiállhatja ö vele a versenyt, sőt képzettségével messze felülhaladja.

Az igaz, hogy Lovánszky nem igen ölte magát a tudományok után. Gazdag, lengyel eredetű apának volt fia, ki a királytelki nagy uradalmat megvásárolta s bárónak szerette magát czimeztetni.

Lovánszky Tihamérról darab ideig mitsem tudott a világ. Nevelő volt mellette, ki a tudományok titkos rejtekébe igyekezett bevezetni a félnevelést nyert ifjut. Ez azonban többre becsülte már ekkor agarait, va-

dásztgyeverét s a jóindulatu nevelő iparkodása csak hiu kísérlet maradt.

Egy izben a vasuti váróteremben találkozott Bérey Violával. A hódító külsejű leány látása úgy lebilincselte, hogy vágyva vágyott közelébe jutni.

Nem is késett felhasználni a kínálkozó alkalmat s látogatást tett náluk.

Béreyné kiváló előzékenységgel fogadta az ifjut, kinek mesés gazdagságáról értesült s már előre Viola leendő férjének szemelte ki.

— Ah, valahára ön is felkeresett minket! . . . Mondja csak: miért kerülte eddig házunkat?

— Ez az első hely, hova beléptem! — mondá Tihamér teljes őszinteséggel. — Nem szoktam látogatást tenni.

— Annál lekötelezőbb reánk nézve becses jelenléte! — hízelt Béreyné.

— Nagysádtól függ, hogy több izben is alkalmatlankodjam! Ha terhükre nem lesz látogatásommal, szeretnék állandó társasköri tag lenni!

— Nagyon jól cselekszi! . . . E faluban ugvis oly unalmas minden!

És e naptól fogva a Viola bájaitól elszédített Lovánszky állandó látogatója lett a Bérey-kastélynak.

A csekély tudománya daczára ügyes, csinos ifju csakhamar megnyerte Viola von-

zalmát s bár eddigelé még nem került nyilatkozatra a dolog: Tihamér meg volt győződve lépése sikeréről.

Viola jó részt örökölt anyja könnyelműségéből s midőn nevelőnője az arisztokratikus hajlamokat is felébresztette lelke világában, bizonyos gőg, lenéző büszkeség vonult át egész valóján.

Mosolyogta a multat, mikor Kelme Jánossal a gyermekkori emlékektől áthatottan levelezgetett. Most már belátja, hogy nagy gyermek volt ő akkor. De hát nem tudta, hogy a születési előnyök oly választalat emelnek az ember közé, melyen túl hágni a jó izlés ellen van.

A bizalmas viszony folyvást erősbült. Viola végre még Kelme leveleit is megmutogatta Lovánszkyknak. Pirult arczczal jegyzé meg, hogy minő gyerekes gondolkodásu volt ő csak pár évvel is előbb!

Lovánszkyban Kelme leveleinek olvasása felkeltette a féltékenység ördögét.

— Hiszen ez erős vetélytárs! — gondoló. — Ezzel nekem le kell számolnom, ha Violát nőmüi óhajtom birni.

Béreyné még jobban erősítette a már hevesen felébredett féltékenységet.

— Gyermekkori ismerőse Violának! — mondá. — Attól tartok, hogy ha ismét hazakerül, a multak emlékeire hivatkozva, elhódítja szívet.

Kikhez egyébiránt királyi kegyelmünkkel állandóan hajlandók maradunk,
Kelt Bécsben, ezerkilencszáz évi április hó huszonötödikén.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Szell Kálmán, s. k.

A királyi leiratot a parlament hódoló tisztelettel vette tudomásul.

Perczel Dezső elnök köszönetet mondott végül a Háznak azért a jóakaró támogatásért, melyben az ülészak alatt úgy őt, mint a parlament többi tisztviselőjét résztesítették s elnöki jelentésének előterjesztése után az ülést bezárta.

Déli 12 órakor a főrendeknél hirdették ki az ülészak bezárását elrendelő királyi leiratot.

A főrendiház ülésének elején Vay Béla br. elnök bemutatta Wlassics Gyula vallás-és közoktatásügyi miniszter átiratát, melyben a főrendiházat értesíti Csáky Károly grófnak váci püspökké történt kinevezéséről. Az elnök bejelenti továbbá, hogy Tisza István gr. kérvényt intézett a főrendiházhoz, melyben örökös főrendi jogosultságának elismerését kéri. A kérvény megvizsgálás végett kiadott az igazoló bizottságnak.

Ugy a főrendiház, mint a képviselőház legközelebbi ülését hétfőn tartja meg. Napirenden a királyi leirat újból való kihirdetése lesz.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

Miniszter Bécsben.

Bécs, április 26. Széchényi Gyula gróf, a király személye körüli miniszter, ma délben ideérkezett.

A német trónörökös nagykorúsítása.

Berlin, április 27. A Wolff ügynökség értesülése szerint a nápolyi herceg Berlinbe utazik a német trónörökös nagykorúsításának ünnepére.

Róma, április 27. A Stefani-ügynökség megerősíti azt a hírt, hogy a nápolyi herceg a német trónörökös nagykorúsításának ünnepére Berlinbe utazik.

Az orleansi herceg utja.

Budapest, ápr. 26. Fülöp, orleansi herceg, ki ma reggel Budapestre érkezett, az Országos Kaszinóban megreggelizett s leve-

lezéseit elintézték, a délutáni gyorsvonattal néhány napi tartózkodásra Kis Jenőre utazott. Neje, Mária Dorottya hercegnő Fiumében maradt, hol szülei ez idő szerint időznek.

A német császár nem megy Párisba.

Budapest, ápr. 27. A *Magdeburger Zeitung* szerint a német császár kijelentette, hogy nem megy el Párisba, mivel a czár is lemondott az utazásról.

Komáromi tanítók a kultuszminiszternél.

Budapest, április 26. A komáromvármegyei tanítók egyesülete Wlassics Gyula kultuszminisztert tiszteletbeli tagjává választotta meg és az erről szóló diszes okmányt küldöttség útján ma délelőtt nyújtotta át a népszerű miniszternek, ki a küldöttséget a képviselőház miniszteri szobájában fogadta. A küldöttséget Tuba János országgyűlési képviselő vezette a miniszter elé, kihez aztán a nagyszámú tanítók nevében Lőrinczy György komáromvármegyei tanfelügyelő meleg, lelkes és mélyen átértett beszédet intézett s átnyújtotta a remek kivitelű díszokmányt. A miniszter rendkívül szívesen fogadta a kitüntetést, megköszönte azt és biztosította a küldöttséget, hogy a tanítók sorsát ezután is mindig szíven fogja viselni. A küldöttség a minisztert többször lelkesen megéljenzte. A pompás művészettel megfestett díszokmányt Bottay Kálmán rajztanár dolgozta ki.

Debreczen felé.

Budapest, ápr. 27. A budapesti Egyetemi Kör küldöttei ma utaznak Debreczenbe a diákkongresszusra.

A pátriárka jubileuma.

Ujvidék, ápr. 26. A szerb lapok ama híre, mintha a verseczi püspök a pátriárka ellen emelt vádjait visszavonta volna, vagy hogy a magyar kormány e vádak visszavonása érdekében közbelépett volna, teljesen valótlan. — Brankovics pátriárka tízéves jubileuma alkalmából a karlócazi egyházmegye valamennyi hitközségét a konzisztórium írásbelileg felhívta, hogy a jubileumot május 6 án ünnepélyes istentisztelettel és harangzugással ünnepeljék. E felhívásnak a karlócazi, mitroviczai és zimonyi hitközségek tényleg meg fognak felelni, a többi hitközségek elhatározták, hogy ezen az ünnepélyen részt nem vesznek.

Nem teljesült kérelem.

Arad, április 26. Az aradi negyvennyolcas honvédegyelet felkérte a miniszterelnököt, hogy nagyobb nyugdíjat kapjanak országszerte a munkaképtelen agghonvédek. A miniszterelnök ma leirt a polgármesterhez, hogy az ország pénzügyi helyzete a nyugdíjemelést nem engedi.

Gyilkolás Kongóban.

Budapest, ápril. 27. Óriási szenzációt keltő hír érkezett ide Kongóból. A hír borzasztó kegyetlenségről tudósít. E szerint az európai tiszték és hivatalnokok fegyverrel látták el a benszülőtteket s nekiereztették őket a szerecseneknek.

Borzasztó mézszárlás következett erre. A védtelen szerecseneket százával gyilkolták le. Az európaiak ötven falut hamuvá égettek s azok összes lakóit a legkisebb gyermekig lemészárolták.

A vérengzés okának kiderítésére nemzetközi vizsgálóbizottságot fognak kiküldeni.

Oszták tartománygyűlések.

Bécs, ápr. 26. Az alsó ausztriai tartománygyűlés mai ülésén több helyi természetű ügyet intézett el.

Lemberg, ápr. 26. A tartománygyűlés jóváhagyta Krakó városának új szabályrendeletét több módosítással, a melyeket az adóreform tett szükségessé. Az új szabályrendelet kibővíti az ingatlanok tulajdonosainak, a haszonélvezőknek és az értelmiségnek a választó jogát, 16 koronáról 10 koronára szállítja le a kereseti adó ezenusát és négygyel szaporítja a közsegktanács tisztségének számát. A munkásosztály új mandátumainak számát szintén meghatározza az új szabályrendelet. A választók száma körülbelül 2000-rel emelkedik.

Huszonöt év múlva.

Budapest, április 27. Zuckermann Nohémia, budapesti írástudó fia, Jakab, huszonöt évvel ezelőtt eltűnt. Az eltűnt fiu tegnapelőtt megkerült. Bekalandozta az egész világot. Mexikóban Del Bion gaz-

— Akkor én megölöm! — dühöngött Tihamér.

— Lenne annak jobb módja, hogy egyszer s mindenkorra kiadjuk neki az utat. Itt, a társaságban kellene nevetségessé tenni a nagyralátó parasztot!

És a leánya jövőjeért aggódó anya ügyes rábeszéléssel tudta Lovánszkyt akaratára hű végrehajtójává tenni.

Felesleges volt pedig a megalázó játékot rendezni. Viola elfeledte már a multat s nem gondolt Kelmére. Szíve egész valóját Lovánszky képe töltötte be.

Bérey né azonban e játékkal gyorsítani óhajtott az egybekelést. Lovánszky ugyan bevallotta már látogatása célját, de soha eszébe nem volt kérésként föllépni, mely halogatás a nagy igényű anyát nem csekély mértékben nyugtalanította.

Oly lépésre igyekezett hát birni Lovánszkyt, mely míg egyrészt Kelme reményeit tépi szét, másrészt a jegyesül kiszemeltet is arra kényszeríti, hogy a társaság előtt színt valljon.

Bérey távolról sem sejtette az alattomban elkészített tervet. Midőn Jánost meghívta a tartandó estélyre, ezt csupán az ifju iránt érzett nagyrabecsülésből tette.

János birt annyi életismerettel, hogy ez ügyesen alkalmazott játék indító okát kitalálja. Tudta már anyjától, hogy Bérey né büszke, nagyralátó nő s az egész, ellene

intézett támadást az ő intézkedésének tulajdonította.

Ez azonban nem mentette ki előtte Lovánszky eljárását s miután nem volt bizonyos a felől, hogy a játékban Violának is volt része, sőt szerelmes lelke úgy tüntette elébe a dolgok állását, hogy a rendezett támadás épen azért történt, mert Viola most is hű érzellemmel viseltetik iránta, haragja nagyobb mértékben tört ki s óhajta várta a pillanatot, hogy gyűlölt ellenfelével szembeállhasson.

Kora reggel kilovagolt s a szomszéd falu felé vette útját, hol két hajdani iskolatársa lakott.

Megbeszélte velök az esetet s fölkerlte őket segédeikül.

A régi jó barátok készséggel ajánlkoztak a szeretett iskolatárs segédeikül s kilencz órára meg is jelentek Királytelken Lovánszkyknál.

— Mi sértett felünk nevében jöttünk önökhöz! — mondá Bákay, az egyik segéd. A közöttük fölmerült ügy olynemű, hogy annak békeséges uton leendő elintézése teljesen ki van zárva.

Lovánszky hebegett valamit s félelme egész nagyságában tört ki.

— Felünk azzal is megbizott, hogy kijelentsük önnek, mely szerint, ha kihívását el nem fogadná, nyilvánosan fog önön elégtételt venni.

— Rajtam?... Egy paraszt! — sikoltott fel Lovánszky.

— Ily sértő kifejezésekkel ön arra fog kényszeríteni, hogy én is sértett fél legyek! — mondá Bákay. — Ha pedig én kihívтам önt, velem fog előbb vinni, csak azután Kelmével.

— Én nem vivok oly emberrel! — mondá Lovánszky.

— Helyes! Ezen kijelentését jegyzőkönyvbe vesszük. Figyelmeztetem azonban, hogy ily gyáva módon nem fog kibujni a bűnhődés alól.

— Ez nem gyávaság, hanem becsületbeli kérdés. Ransom nem engedi meg, hogy egy paraszt származású egyénnel vivjak.

— Ha csak ez a baj, itt vagyok én. Felem ügyét teljesen magamévá teszem. Vagyok oly nemes származású, mint ön. Vivjék meg tehát velem!

Lovánszky belátta, hogy nincs menekülés. Hogy legalább a tisztesség látszatát megmentse, elfogadta végre a kihívást s megnevezte segédeit.

A segédek összejöttek tanácskozásra s megállapították a feltételeket, mely szerint a párbaj holnap reggel fog megtörténni a derneki sikságon. Egyező véleménynyel pisztolyt választottak.

(Folyt. köv.)

dag ültetményes lányát feleségül vette s most feleségével és fiával Budapestre érkezett agg szüleihez, kikkel őszig marad együtt.

Kitiltott oláh könyvek.

Budapest, április 27. A magyar kormány lhering tanár hirhedi könyvét „küzdalem a jogért”, mely román fordításban Bukarestben megjelent, valamint a Traján-szobor tavalyi megkoszorúzása alkalmával történt tüntetésre vonatkozólag a „Románok Rómában” cím alatt megjelent jelentést Magyarország területéről kitiltotta.

A dél-afrikai háború.

— Távirati tudósítás. —

London, április 27. A Reuter-ügynökség jelenti Dewettdorpból tegnapi kelettel: A burok elhagyták hadállásukat. French tábornok, aki az éjjel Bloemfenteinből jött, a várostól északra elvágta a burok összeköttetését, miután előbb megütött között az ellenséggel Rooikop mellett. Az ellenség, amely Botha és De Wett parancsnoksága alatt állott, visszavonult északkelet felé. A tüzéség üldözi. A burok nagy veszteséget szenvedtek. French tábornok az egész környékről elűzte az ellenséget.

London, apr. 27. A Reuter-ügynökség jelenti Pretóriából tegnapi kelettel: Tegnap egy szomszéd vasgyárban, a melyet a kormány arzenálnak használ s a melynek bizonyos Grünberg a vezetője, robbanás történt, amely az épületet elpusztította. Tíz ember életét vesztette, 32 megsérült. A munkások nagyjából francziák és olaszok. Grünberg könnyű sérülést szenvedett.

Pretória, apr. 27. A bekkie arzenálban történt robbanás oka ismeretlen. A robbanás után a szomszéd házak nyomban lángba borultak. Az általános rémületet növelte az asszonyok és gyermekek jajveszékése a szomszéd utcákon. A sebesülteket a Vörös-Kereszt-Egyesület ambulanciái vették ápolás alá.

Turin, április 27. A Stampa berlini levelezője jelenti: Ferencz József Berlinben Anglia beleegyezésével megpendíti az eszmét, hogy a hatalmak lépjenek közbe a háború megszüntetése érdekében. Vilmos császár is azért találkozott a Walesi herczeggel Altonában, hogy megállapítsák: miként kezdje meg e közvetítést ő felsége.

Párisi pletyka.

Érdekes, sőt némileg pikánsnak mondható kis história foglalkoztatja mostanság a párisi rossz nyelveket. Egy ifju emberről van szó, meg egy épen nem bánatos fiatal özvegyről. Ime a történet:

A bevezetés.

A bevezetés az, hogy a fiatal ember egy előkelő család estélyén megismerkedett a fiatal özvegygyel. Az ifju igen csinos ember, az özvegyért is sokan epekedtek s így — arra Párisban hamar megy az ilyesmi — hamar megvolt a gyöngéd viszony. Nagyon összebarátkoztak és igen sokszor elmondták ezt a kis banális párbeszédet:

— Szeretsz?

— Szeretlek.

Ezzel aztán vége is van a bevezetésnek.

A gyorsfénykép.

A gyorsfényképész igen gyanutlan ember volt és künn lakott valahol a külvárosban. Egyszer délelőtt épen az ajtaja előtt pipázott, a mikor egy szép pár közeledett feléje. A vidám ifju volt, meg a szép, de nem bánatos özvegy. Korán reggel indultak hazulról, egy kis kirándulást tettek és most virággal, csókkal, öleléssel telve az a szélszélyük támadt, hogy lefényképeztetik magukat.

A fényképész mosolygott, mert összeölekezve, csókolózva állottak elébe és úgy vette le őket.

Házasság, bosszu, pénz.

A házasságot a vidám ifju akarja most kötni egy igen gazdag család leányával.

A bosszut az özvegy táplálja, a ki természetesen meg akarja akadályozni a házasságot. E célból előhozakodik a gyorsfényképpel, a melyen nagyban csókolózik vele a mostani vőlegény.

A pénzt ugyancsak ő akarja kicsikarni az ifjutól a következő levélben:

Tisztelt uram.

Ha egy hét leforgása alatt tizezer frankot nem kapok öntől, elviszem a leendő anyósához a mi édes gyorsfényképünket.

Adél.

A méla akkord.

Ime, ha kíváncsiak vagyunk rá:

FÖLJELENTÉSE

X... Y... magánzónak (lakik: Avenue de l'Opera 24.)

Özv. K. Adél magánzónó ellen lakik: Rue du Bac 10.)

ZSAROLAS
miatt.

Ez a méla akkord.

SZÍNHÁZ.

Ujházy vendégszereplése.

A Nemzeti színház kiváló művésze ismét megtisztelte szülővárosát s vendégszereplés színházunkban. Tegnap este lépett fel a mester először Sudermann *Otthon* című drámájában. Minden kritikán felül álló játékban mutatta be Schwartz nyugalmazott alezredest, kit Magdaléna leányának a családi otthonból való eltávozása nagy keserőséggel tölt el. A nagy művész játékát siri esendben hallgatta a közönség s zugó tapsviharral fejezte ki iránta tiszteletét. Az összes szereplőkről jót írhatunk, mert az előadás egyike volt a legjobbaknak. *Komjáthy* Magdalénája remek alakítás volt. Osztottak vele a sikerben *Kiss Irén*, ki az este is megmutatta, hogy kisebb szerepeibe is tud lelket önteni. Bajos Mariska volt *T. Halmi Margit*. Játékából a szülei szeretet ragyogó fénye sugárzott ki. *Tanay* kitűnő kormánytanácsos volt. *Komjáthy* lelkészéről is csak elismeréssel írhatunk. *Breznay Anna* és *Odry Árpád* kisebb szerepeikben jól megállták a helyüket.

T. Halmi Margit távozása. Nem bizonyos ugyan még, de nagyon is valószínű, hogy kitűnő művésznőnk *T. Halmi Margit*, kinek annyi sok szép alakításában gyönyörködünk, elhagy bennünket és a *Nemzeti Színház* tagja lesz. *Béthy László* igazgató ugyanis értesítette *Komjáthy*t, hogy május hó 4. és 5-én Debreczenbe érkezik, hogy *T. Halmi Margit*ot két szerepében meglássa. *Komjáthy* készséggel engedett ez óhajnak s megtette a műsorváltoztatást. Így 4-én a *Váljunk el* című, 5-én pedig *A kaméliás hölgy* című szindarabokban fogunk gyönyörködni szeretett művésznőnk remek játé-

kában, mely hiszszük, hogy felsegíti őt a Nemzeti Színházhoz, hol ez a művészlélek kedves otthonra talál. Művész hazája széles e világ! — tartja a példaszó. Bármennyire sajnáljuk is, hogy a *Tanay*-pár rövid idő mulva elhagy bennünket, mindazáltal örömmel sem fojthatjuk el a megérdemelt sikeren. *Tanay*, ez a mi kedvelt, elegáns megjelenésű, komoly készségű színészünk valószínűleg a *Vigszínház* tagja lesz. A *T. Halmi Margit*ot oly melegen szeretők s tisztelő közönség pártoló figyelmét már előzetesen is felhívjuk a két estére.

Alapos kritika. Egyik reggeli lap-társunk a tegnapi esteli előadásra *Szacsvayt* is felléptette s dicsérettel emelte ki játékát. Hát ebben még nem lenne komikum, csak az aztán furcsa, hogy *Szacsvay* egyik támlásszékéből nézte az előadást és így nem szolgált rá semminemű kritikára. Vajjon kit nézett el a kritikus *Szacsvaynak*? Csak nem *Ujházyt* talán?

Transzválból hazakerült nagyváradfi.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, április 26.

Egy magyar fiú érdekes és veszedelmes kalandjairól kapunk hírt Pólából, az odaváló tengerész-korházból, a hol most a husz esztendő, világot látott ifju átlótt mellel, keresztülfurt tüdővel fekszik. Angol golyó járta át a testét, a délafrikai háboruban harcolt még egy hónap előtt.

Az érdekes fiatalember ifjabb *Propper N. János*, kereskedelmi tengerész-kadét, *Propper N. Jánosnak*, a nagyváradfi kereskedelmi akadémia igazgatójának fia. Utazó vágya, kalandszomja és bátor lelke egész fiatal korában a tengerész pályára vitte s már többször bejárta a nagy oceánokat, többnyire vitorlás hajókon. Utoljára egy petroleumos hajóval járt Ausztrália körül. Másodkormányosa volt a hajónak, de egy viharos éjszaka eltűnt a hajóról. Akkor holt híre keletkezett s a családja meg is gyászolta.

De nem veszett el. A vihar lesodorta a hajóról, de reggel felé a habokkal küzdő legényt megmentették. Egy francia hajó vette fel, a mely Délafrikának tartott. Ezt a kedvező alkalmat a kalandokra vágyó, merész ifju arra használta fel, hogy bur katonának csapjon fel.

A napokban aztán levél érkezett tőle, egy ismerőséhez s ebben a levélben ezeket írja:

Póla, április 25.

K. u. K. Marine-Spittal No. 54.

Elsőbben is boldog ünnepeket kívánok. Azután el szeretném mondani érdekes kalandjaimat és tapasztalataimat. De arra még nem vagyok képes. Nem tudok sokat írni. Négy hete fekszem itt a kórházban s egy csepp hiza, hogy be nem adtam a derekam. Lenn jártam Transzválból s a bur sergbe léptem. Az angolok keresztüllötték a jobb tüdőmet. Huszonkilenc napig feküdtem Natálban s onnan a konzul közdenjárására haza küldtek. Itt meg elfogtak mint katonaszökevényt, mert már sor alá kellett volna jelentkeznem.

De felmentettek, mert a hajóról úgy se jöhettek volna hamarabb haza, s nem valószínű, hogy a katona-élet elől szöktem, hisz magamtól is katona lettem és háboruba mentem.

Hát még gyenge vagyok. Nem tudok többet írni. Ha újra talpra állok, sok érdekes dolgot fogok elmesélni.

Ifj. *Propper N. János*.

A bur hadseregben néhány száz magyar harcoss van. Azt mondják, vitézül, derekasan tartják magukat.

Hányan jönnek közülök vissza? És hányan átlótt tüdővel?

HIREK.

— **A diákkongresszus tagjai városunkban.** Az éjjeli vonattal érkeztek: Magyar-Óvárról: Bauer Rudolf, Páll Lajos és Zsendovics József.

Selmezbányáról: Cservenka István, Himen József, Mayer Aurél, Terray Gyula és Urbán Pál.

Ma este érkeznek Budapest, Eger, Eperjes, Kassa, Kolozsvár, Kecskemét, Nagyvárad, Pécs, Pozsony, Sáros-Patak felől. Ezeket a pályaudvaron ünnepélyesen fogadják.

A ma este érkező kiküldöttek névsorát alább közöljük:

Budapest: Bagyik Árpád, Bakay Lajos, Bárány Géza, Benárd Gusztáv, Bessenyei Lajos, Brázovay Kálmán, ifj. Csiky Kálmán, Forgács Gyula, Forray Róbert, Gallitsik Sándor, Gönczy Lajos, Havay Ödön, Hann János, Hegedüs Árpád, Hindy Zoltán, Horváth Zoltán, Institoris Loránd, Juszt Lajos, Kárpáthy Zoltán, Kétly Endre, Kiss Géza, Kosztolányi Zoltán, Kovács Géza, Köpöcsy Dezső, Köves Lázár, Ludvig Rezső, Makay Lajos, Marczinkó Ferencz, Mandel Sándor, Melczar Tibor, ifj. Mihály Péter, Mongold Frigyes, Moldován Gábor, Móra Ferencz, Nagy Vinceze, Orbán Béla, Palócz Imre, Ramberger Géza, Reitter Iván, Samu János, Sárváry Béla, Sandler Viktor, Strausz Gyula, Szabó Gusztáv, Szeberényi Jenő, Szemenyey Kornél, Szokoly Alajos, Szontagh Gusztáv, Sztankovics Arnold, Tahy Endre, Tarján Aladár, Tóth Aladár, Tuka Béla, Varga Sándor, ifj. Weisz Konrád, Wolfner Pál, Zsembery István. Eger: Hollós Nándor, Kubinyi Zoltán. Eperjes: Bartmann Simon, Bednár János, Dienes Oszkár, Herkely Béla, Herkely Lajos, Matherny Gusztáv, Révész Gusztáv, Vitéz Győző. Kassa: Farkas László, Kerekes S., Péchy A., Sipos A. Kecskemét: Kovács Lajos, Paál Árpád, Szakács József. Kolozsvár: Asztalos Kálmán, Bedő Ödön, Bodor Antal, Bohn Antal, Baráczy Béla, Debreczy Béla, Engel Sándor, Erpf Arthur, ifju Fabinyi Rudolf, Farkas Károly, Fazakas József, Gabányi Imre, Gergely György, br. Horváth Emil, Költő Gábor, Molnár Jenő, Martiny Lajos, Matolcsy László, Márton Árpád, Nagy Elemér, Náthán Mór, Rajesányi Gyula, Sárkány Lóránd, Schuchtar Albin, Szabó Lajos, Szabó Imre, Szekeres József, Székely Miklós, Székely Tibor, Ujhelyi Sándor, Vargyassy Gyula, Vasváry Elemér. Nagyvárad: Alfnóder Béla, Damjanovits Miklós, Dukas István, Ficzek Emil, Frankó E., Medvigy G., Medvigy I., Ormay L., Papp János, Rigó Lóránd, Szabó Mihály. Pécs: Czank Nepumok János, Jahobi Győző, Liebhard József, Schwarz Gábor. Pozsony: ifj. Katona Mór, Noll Béla, Vadon Zoltán. Sáros-Patak: Bay Gábor, Farkas Andor.

— **Az ev. ref. konvent ülése.** Az ev. reform. egyetemes gyűlése tegnap folytatta tanulmányait. Miután felolvasták az előző ülés jegyzőkönyvét, Molnár Béla jelentette, hogy a közjogi bizottság elvégezte a dolgát s amikor a konvent kívánja, megteszi előterjesztéseit.

Tudomásul veszik.

Tisza Kálmán elnök bejelenti, hogy a napirend előtt Szilágyi Dezső kíván szólni. Szilágyi Dezső egy hírlapban ma oly tudósítást olvasott, amely a tegnapi ülés végén hozott határozatokat egészen hamisan tolmácsolja. Az adóügyi bizottságról azt írja, hogy tulajdonképpen az adózási reform eltemetését okozta. Ez valótlan. Az adóügyi bizottság csak hírelt adta, hogy az adózási reformtervezetnek kidolgozása az idő rövidsége miatt lehetetlen volt; legközelebb azonban elkészíti s rendkívüli konvent elé terjesztendő. Hamis és valótlan tehát, hogy itt az adóügyi reform eltemetését vagy elodázását céloznák. Azért konstatálja ezt a nyilvánosság előtt, mert igen fontosnak tartja, hogy ily lényeges kérdésekben az egész ref. egyház a valóságnak megfelelő helyes információkat kapjon.

Tisza Kálmán felveti a kérdést, nem kellene-e a jövőre nézve hiteles gyorsíróról

gondoskodni, mert már sokszor megesett, hogy a gyűlésekről egészen hamis hírek mentek világgá, még pedig igen fontos kérdésekben, ami különben nem is nagy csoda, mert a teremben rossz az akusztika, folytonos lármája van; lehetetlenség ugyszólván hallomás után precíz tudósítást írni.

Szilágyi Dezső: Az elnökségre bizzuk, hogy a jövőben valami módon intézkedjék.

Ezután több bizottsági javaslat olvasott, majd több apró ügy tárgyalása után a gyűlés további folytatását holnapra halasztották.

— **A diákkongresszus díszebédjére,** mely 1900. ápr. 29 én d. u. 2 órákor lesz a Bika dísztermében, jegyek Szentkirályi Tivadar és Zádor Lajos urak üzletében kaphatók. Egy teríték ára 6 korona.

— **Megszabadult rabok.** Temesvári tudósítónk írja: Kétszáz élőlény nyerte vissza ma városunkban szabadságát. Isten és a természet adta azt nekik örök tulajdonul, szivtelen emberek fosztották meg őket jogtalanul, a nyers erő hatalmával fogva. Milyen mohón szívták be az üde tavaszi levegőt, milyen vidáman fűrésztöttek meg magukat a napsugarakban és milyen boldogan indultak utnak a szélrózsa minden irányában fülandalító vidám dalolás, kedves csicsérgés mellett. Élvezik ismét a lét édes örömeit boldogan. Ez a boldogság legyen jutalma a jótettért a *temesvári állatvédő egyesületnek*, a melynek a kétszáz kis lény, mindmegannyi kedves éneklő madár, a tavasz durva erőszakkal rabláncokra fűzött dalos poétái megszabadulását köszönheti. Két nagy ládába összecsemészölve érkeztek meg ma a józsefvárosi pályaudvarra. A rendőrség rögtön reá tette kezét, bevitte a két madártelt ládát a kapitánysághoz és ott visszaadta a kis foglyoknak legdrágább kincsüket, a szabadságukat. És a mikor az addig szótlanul buslakodó kis állatkák a józsefvárosi kapitányság udvarán a visszanyert szabadság boldog érzetével csatogtatták a levegőben szárnyaicskáikat, egyszerre megeredt a csicsérgés mindnek a szájacskájából. Bizonyára azt rebesgették öröm és hálatalten:

— Köszönjük nektek, jó emberek.

E hírrel szemben annyival szomorubb körülmény, hogy Debreczenben szélteben árulják a hasznos, éneklőmadárkakat. Ki törődik itt velük? Többször felemeltük már szavunkat a szegény kis énekesek érdekében, de süket fülekre találtunk. Arra, hogy Debreczenben is legyen valaha *állatvédő egyesület*, még csak gondolni sem merész kedünk. Pedig bizony elkélne itt is egy ilyen egyesület.

— **A Kernáts keresztje.** Hatalmas termetű két igavona vágatott ma reggel a Burgondia-utczáról fölfelé a Kossuth-utczára. Ugy látszik a kocsi sem várták be, mert tetszésük szerint futottak. Összetéptek hámot, istrángot. Már-már furesa következése lett volna a paripák jókedvének, mikor a Kernáts temetkezési intézetének ügynökei jöttek szembe velük. Egyiknél egy sirkereszt volt, melyet a futó lovak elébe tartott. A kereszt meg is tette a hatást, mert a vadult jószágok meghökkenve hullottak jobbra balra s mindjárt kezves barányokká lettek. Aztán merje állítani valaki, hogy nem történnek ma már csodák!

— **Sulyos baleset.** A városi bérház építésénél sulyos baleset érte tegnap délután Schwarz Hermann bádogos-segédet. A lépcsőn jött lefelé, de megsiklott és lezuhant egy téglarakásra. Az erős következtében jobb oldali bordáját betörte. Sérültet a kórházba szállították.

— **A diákkongresszusi díszebédre,** mely április 29-én d. u. 2 órákor lesz a Bika dísztermében, a kik *páholy-jegyet* óhajtanak, sziveskedjenek a kongresszusi irodához fordulni (Bika-szálló 8.), hol a jegyek természetesen díjtalanul kaphatók.

— **A b. ujjvárosi zendülés.** Tegnap és ma folytatta a debreczeni törvényszék a b. ujjvárosi zendülők bűnügyét. Tegnap délelőtt a vádlottak kihallgatását fejezték be, de ezek majdnem mindnyájan tagadják a terhőkre rótt cselekményt. Hosszasabb ideig tartott a két csendőr kihallgatása, akik fegyverüket használták. Szerintök szükség volt a fegyver használatára, mert a tömeg magatartása fenyegető és a helyzet nagyon veszélyes volt. Több vádlott a csendőrt okozza a zavargás okául. Ma délelőtt a tanuk egy részét hallgatták ki.

— **Éjjeli esendélet.** Néhány fiatal emberből álló társaság ma hajnalban ittas állapotban nagy botrányt okozott az utcán. A társaság, hogy a botrány még nagyobb legyen, a Nyugoti-soron két háznál és a Széchenyi-utcán szintén két háznál beverte az ablakokat. A rend éber őrei végre megsokalták a garázdálkodást és a társaság egynéhány tagjait bekisérték. A rendőrség igazolás után szabadon bocsátotta őket.

— **Veszedelmes ebek.** A kutyák ellen folyton gyártanak a szigorú rendeletek, hanem az ebtartók, úgy látszik, nem igen hederítenek reá. Egymást érik a kutyák által okozott veszedelmes támadások, mert a szájkosár-féle eszközt nem igen szeretik hordani a kedves ebekeskék. Tegnap reggel Rácz Gáborné járt szerencsétlenül miattuk. Az erdőn levő lakása felé tartott, mikor László Mihály homok-utcai lakos tanyájáról két kutya megtámadta s a ruhát letépte róla. A szegény asszony beteg lett az ijedtségtől. E kutyák ellen már több panasz érkezett a hatósághoz. Jó volna egy kis szabályrendeletre megtanítani a gazdájukat.

— **A papirkartell.** Ugy látszik, hogy a papirkartell csakugyan komolyan kell vennünk. A gyárak ugyszólván havonként emelik áruikat és a gyári raktárak is megtartják adott szavukat, hogy a megszabott minimális áron alul nem adják a raktáron levő normális papirokat. Most az a hír érkezik, hogy a legtekintélyesebb osztrák papirgyárak fuzionálva, nagy részvénytársaságot alakítanak, melynek finanszírozását a bécsi hitelbank vállalná el. Az osztrák papirgyárosok bizottsága ez ügyben már gyűlést is tartott, melyen a hitelbank képviselőjében Blum igazgató vett részt. Őt előkelő papirgyár a hitelbankkal már az átváltási összegben is megállapodott és több előkelő cég is hajlandónak nyilatkozott a csatlakozásra.

— **A könnyelműség áldozata.** Szepes-Véghelyen könnyen végzetessé válható szerencsétlenség történt. Csonka János és sógoröfje, Csonka Jakabné, Pál nevű fiával együtt beszélgettek, a mikor Csonka János kiment, hogy valamiképpen megtréfálja rokonait. Azzal az ürügygyel, hogy nagyon fázik, tüzet rakott a kályhába; mikor a tűz már javában égett, körülbelül két kilogramm löport helyezett a kályha mellé, a többit pedig bedobta a tűzbe. Nagy durranás hallatszott, a kályhában levő löpor felvetette a kályhát s a kályha elé tett löpor is meggyuladt. Csonka János életveszélyesen megsebesült, a kis Pali pedig könnyű sérüléseket kapott. Csonka Jakabné a nagy ijedtség után oly rosszul lett, hogy rögtön ágyba kellett feküdnie.

— **Négy koronával Transzválba.** A dél-afrikai háborús hangulat nagyon megkapta annak a két félegyházi diáknak a képzeletét, akiket a szegedi rendőrség nyakon esített a napokban. Félegyházán jártak a gimnáziumba; az egyik Vidéki József, a másik Eisler Miklós. E hét, elején otthagyták

az iskola padját s magukhoz véve három egész forintot, megindultak — Transzvába. — Szeged pályaudvarán azonban utólérte őket a robinzonok örök végzete egy mérózus rendőr képében, a ki igazolásra szólította fel a kis szökevényeket. Vidéki zsebében egy kétesövű pisztolyt, éles tört s számos töltényt talált a rendőrség. A másik volt a pénztáros, 3 forint összeg erejéig. Az volt a szándékuk, — mint mondták, hogy addig utaznak, míg pénzükből telik, azután kéregetni akartak a nemes ügy érdekében. Szegedig 40 krajczárt költöttek el.

x Dr. Széll Kálmán tudatja, hogy lakását május hó 1-jétől József királyi-herceg-utca 35-ik szám alá helyezi át.

— A fonográf, mint ügynök. Edison korszakalkotó találmányát mindeddig leginkább szórakozásra használták fel, de praktikus, pl. üzleti célokra nem igen alkalmazták. Ebben a tekintetben tehát Brunck Károly nürnbergi artistaügynököt uttörőnek lehet mondani, mert ő a legújabb idő óta szerződés-közvetítéseivel a fonográfot használja. Az ügynök a hozzá forduló komikusokat és énekesnőket beleénekelte a fonográfba és a hengereket az illetők repertoárjával megküldi az igazgatóknak. Ez a kitűnő és eredeti eszme valószínűleg hamarosan utánpótlásra fog találni, mert a fonográf-fölvételből az igazgató többet tud meg, a mi a hölgyek és urak művészi képességeit illeti, mint a legmagasztalóbb kritikákból.

— Tintakartell. Már ilyen is van. Bécsben 10 osztrák és 2 magyar tintagyáros elhatározta, hogy az eddigi árakat, tekintettel a viszonyokban beállott változásra, 10%-kal felemeli.

— Gyilkosság játék közben. Jerszeg községben több fiatal legény lapdázott, köztük volt Stancsu György cigány is. Játék közben Stancsu pajkosságából hirtelen lekapta egyik játszótársa fejéről a kalapot. E felett ez olyan dühbe jött, hogy egy deszkával a megszeppent cigányra rontott s addig ütlegelte, míg az belehalt. A csendőrség elfogta a gyilkost.

— A lügmérgezésekről a gyermekkorban. Az utóbbi időben feltűnően szaporodik azoknak a szerencsétlen gyermekeknek a száma, kiket gondatlanságból okozott lügmérgezés tüneteivel szállítanak a gyermekórákba. Bókay János tanár megbízásából tartott e tárgyról igen érdekes előadást dr. Torday Ferenc tanársegéd, az Országos Közegészségi Egyesület ülésén. Az előadást a szakkörökön kívül nagyszámú előkelő közönség hallgatta meg. Előadónak az volt a célja, hogy egyrészt fölhívja a figyelmet ezekre a szerencsétlenségekre, másrészt, hogy az egyesület útján megfelelő intézkedések elrendelésére kéresek fel a hatóság.

x Dr. Mariska György ügyvéd tudatja, hogy irodáját a Kereskedelmi Akadémia mellett levő 10. sz. házba helyezte át.

— Nyugtázás. A debreczeni jótékony nőegylet részére Tikos Istvánné és Muraközy Róza gyűjtőkönyvén adakoztak: Dr. Tüdös Kálmánné 2, Schvarecz E-zti 1, Alföldi Károly 2, Barabás 3, Róth János 2, Bekény Péter 4, Váradi Ignác 2, Tuky Lajos 3, Füleki Pálné 2, Kernhoffer Józsefné 2, Valaki 2, Dr. Pallayné 4, N. N. 2, Dr. Csikos Sándorné 4, Gödényi Józsefné 2, Pókai Józsefné 2, özv. Novák Jánosné 2, Rottler táblabíró 4, Rácz Imréné 2, Wenger Lajos 2, Mátray Gézáné 1, Für Kálmánné 1, Kiss Bálint 2, Kiss Jánosné 1 kor., N. N. 14 fill., N. N. 80 fill., Rácz Józsefné 2 kor. 20 fill., Schlichter Károlyné 2, Gombos Ferenc 1, Szaicz Gizella 1, Dienes Barnáné 2, özv. Biróné 1, Szikszay Gy.-né 3, „István” gőzmalom társulat 20, M. E. 2, Demetrovics Pálné 2, Soós Jánosné 2, Ozory Istvánné 2, Thót Ferenc 4, Dr. Erdős Józsefné 2, Kőlcsey Sándorné 2, Vecsey Imréné 2, Csepka Istvánné 1, özv. Székely Károlyné 2, özv. Dobray J.-né 2, Jó Istvánné 3, Veres Teréz 4, Dézsi L.-né 2, Nagy Árpádné 2, Árvay Sándorné 1, Székely

Arthurné 1, Müller Mariska 1, Ungvári Józsefné 4, Deker 4, Kovách Béláné 1, Szikszay Lajos 2, Faragó Ernóné 1, Győryné 2, Borhy Sándorné 2, Pünkösti Ferenczné 4, Szalay Istvánné 2, Rhénesné 2, Orosz Péterné 2, Matyasovszky Andorné 2, Szabó Lajosné 4, Bodnárné 2 kor., N. N. 60 fill., Malatinszky 2, özv. Tomanóczyné 2, N. N. 1, Moskovics Imréné 1, Olvashatlan 4, N. N. 1, Kereszti Béláné 1, Csapó nővérek 2, Budaházyné 2, Kállai Istvánné 1, Konecz Lajos 1, Harsányi 1 kor., N. N. 40 fill., Takács F.-né 2, Gyürki Lajosné 1 kor., Progner Margit 20 fill., Szilágyi István 40 fill., özv. Orday Nándorné 4 korona. (Vége köv.)

Képes levelező-lapok legújabb és legnagyobb választékban csak a Csokonai-papirkereskedésben kaphatók.

Akit a saját felesége lop meg.

Murier ur kereskedő Párisban, a quartier de la Bourse valamelyik utcájában. Felesége és nagybácsija volt neki még egy év előtt, ma már csak felesége van, a ki csinos, kokett asszonyka, a kinek csak az a baja, hogy a Dárius kincsét is elköltené — toalettékre.

A selyemruhák bolondja ő, a csipkéért rajong és inkább nem ennék, csak 500 frankos kalapokat hordhasson. A nagybácsi meghalt és kerek százezer frankot hagyott Murierre, száz darab ezer frankos állampapirokban.

A kereskedő betette az értékes papirokat a pénzeszekrényébe és csak akkor vette elő, amikor a szelvények beváltására került az idő. És akkor rémülettel látta, hogy husz darab papír hiányzik. Nyomozták a tolvajt, de nem lelték. És hónapok multak azóta...

Tegnapelőtt levelet kap egyik bank igazgatójától Murier. Szólt az így:

— Megvan a tolvaj. Nő. Előkelő, nagyon csinos. Az ön megjegyzett husz papírosát hozta eladni. Jöjjön és lássa őt — addig ott tartóztatom a bankban.

Murier kocsin vágatott oda. És mit képzelnek: kit látott ott? Ki volt a tolvaj?

A tulajdon felesége.

Az asszonyka persze azon kezdte, hogy elájult. Aztán magához térve, elmondta, hogy bizony ő csente el azt a husz darab papírosat.

— Ruhákat akartam venni...Csipkét, meg selymet...

És mit tett Murier ur?

Murier ur, mint jó férj, így szólt:

— Ha már egyszer elloptad a pénzt, tartsd meg, de többet ne tégy ilyen...

Ajánljuk ezt a históriát amaz asszonyok figyelmébe, a kik szintén bolondjai a selyemruhának, szintén rajonganak a csipkéért és a drága kalapokért és a kiknek a férjük rejteget a pénzeszekrényében érték-papírokat...

Apró-szegek.

Ujházi mester kalabriászozott az este Komjátbiékkal. A felvevő terecz-ász bélért, terecz makk alsót mond, a tromf nyolczast is váltja s még sem aduttot, hanem zengli pirosat hív.

— *Marha!* — mordul rá szokott szavajárása szerint a mester.

Komjátby beüti s az Ujházi makk király makk disznója alá makkot hív.

— *Maga is marha!* — szól a mester s beütvén a makk disznóval, valami rosz kihívást teszen.

— Lássá édes mester, — szól a felvevő — ön is csinál hibát, nemesak mi.

— *No hát, én is marha vagyok,* — szól az öreg — maga pedig örüljön neki.

Tegnap este a színházban láttuk és halottuk a következőket:

Perényi Margit egy páholyból nézte az

előadást. Megnyílik a szomszéd páholy ajtaja s belép rajta a „Vihar” munkatársa.

Perényi: No, a maguk lapja szépen lerántott tegnap.

Munkatárs (ártatlan arcuzal): Igazán? Nem is olvastam a lapot. Mi van benne?

Perényi: Hogy én rosszul fogtam fel a szerepet, nem tudok táncolni stb. Hallott már ilyen hülyeséget? Igazán furcsa, hogy ilyen korlátolt elméjű emberek is tollat mernek fogni.

Munkatárs: Nem tudom, melyik számár írhatta a cikket, az is lehet, hogy be volt rugva az illető.

Perényi: Ugy-e, hogy ez a maga véleménye is?

Munkatárs: Teljesen. Különböznem ne essék zokon a dolog. Minél nagyobb csacsi valaki, annál magasabbra rug.

Felhúzták a függőnyt s kimentünk a páholyból. Kimentem kérdem a munkatárs urat:

— Ki írta azt a kritikát, hogy még ön is úgy leszölja?

Munkatárs: Ki? Hát én!

A színházi festő az Oroszlán Jóska és Kállay kontójára a fonatos-sorban megevett fogadásból hatvan darab fonatot. Fel is puffadt, mint egy hordó, hogy ágyba kellett feküdnie.

Orvost hívtunk s a cseléd egy György- napozó orvost csipett meg.

A muri legjavából kiczipelt doktor oda se néz a beteg arcára — különben is alkonyat volt, — hanem felületesen megtapogatván a páciensét, így szól:

— Komoly dolog kérem, igen komoly, jó lesz Kenézy drt elhívatni.

John Nobody.

Kutyahistória.

Az a Bismuth, a melyről itt szó van, nem az orvosság, de egy hatalmas kutya. La Fertésous-Jonarrebán volt a hazája és nagy öröme szolgált ő gazdájának, lévén az ő esze értelmesebb, mint négy lábú kollegáié, sőt majd olyan, mint némely kétféle. A lábak száma és az értelem ugyanis fordított viszonyban állanak egymással. Ő elhozta a postáról az újságokat, a boltba is eljárt némely holmikért, szóval sok hasznót tett.

És egy napon eltűnt. Eltűnt, mintha a föld nyelte volna el. A városka kis dobosa hiába dobolta ki az elvesztét, a csendőrök hiába keresték: nem került elő. Mindaddig, amikor egy reggel jelentette egy szolga-legény.

— Láttam a Bismuthot. Párisban, egy vásári komédiás bódében.

Ő jól látott, mert ez így is volt. A gazdája utána utazott és meggyőződött erről. És kitűnt akkor a története az elvesztett kutyának.

Nap sütött az égen és Bismuth ott kalandozott a földken. Az őszi nap ragyogása megmozgatta a vért ereiben és igen pajkos kedve kerekedett neki ekkor. Szeretett volna szeretni... És a véletlen — ez még a négy lábú szerelmeseknek is barátja — elébe vezette akkor Őt. Ő négy lábú vala, miként Bismuth, kurta volt a füle és hosszú, selymes a szőre. Igéző hölgy-kutya volt.

Bismuth szemtelenül esaholt és bemutatkozott.

— Örvendek...

— Részemről...

Erre bemutatkozás után hamarosan összebarátkoztak. Bismuth szerelmet vallott és Ő nem utasította vissza. Szemérmese esaholta el ellenben a boldogító igent... Ekkor történt azonban, hogy a nyomukba értek a hölgy-kutya tulajdonosai. Ők vásári komédiások voltak és gyönyörrel nézdegéltek Bismuthot, a ki, hogy jobban tessék hölgyének apró, de művészi ugrándozásokat cselekedett.

— Elvisszük őt magunkkal, — sugtak össze.

És elcsalták szépen az elkábitott Bis-

muthot, a ki követte őket kész örömet, mert hiszen így reménye volt közelében lehetni szive hölgyének...

Es valóban idylli élet kezdődött ezután számára, a melynek véget vetett a régi gazdája, a ki törvény uján visszakövetelte kutyáját a tolvaj komédiásoktól.

Bismuth most otthon van, de bus és igen ugatja a holdat. Mert ah, jobb itt bár a koszt, több a esont és puhább az alom: de hiányzik Ó. szive négylábu hölgye... És sziveink hölgyét, ha négylábu is, nem tudjuk felejteni...

KÜLÖNFÉLÉK.

*** A mosdásnak kissé furcsa módja.** Voltaképen hogy nem is mosdás ez, de mosdatás. Ugy mossák meg mások őket, az indiai katonák némelyikét, a ki érthetetlen módon igen irtózik a tisztaságtól. Ezek a némelyek pedig elég sokan vannak.

Tehát kiállítják őket tizenként egy-egy csoportba és lesznek rólok minden, de minden ruhát. Az Ádám kosztümös katonákra azután ráirányozzák egy tűzifecskendő esővét s jól leöntik őket. Akkor előlépnek a szappanozók és bekenik a tisztaságtól irtózókat tetőtől talpig jóféle szappannal. A mikor ez a művelet befejeződik, újra a tűzifecskendő kezd a mosdatáshoz, leöntözve a katonákról minden szappant.

Hát ez bizony elég furcsa mód. De az indiai hadseregénél állandó szokássá tette a kénytelenség.

*** A kis önző.** A worcesteri püspök nemrégiben keresztül utazott a kis Banburg községen, a hol egy kitűnő süteményt, az ugynevezett Banburg-cakest árulják. A mikor az állomásra ért, leszállott s azalatt a néhány percz alatt, a míg a vonat állott, szerezni akart a jó süteményből. Talált is egy fiúcskát s megkérte, hogy vegyen neki Banburg-cakest. De nem három, hanem hat penct adott neki s jóságosan szólott hozzá:

— Végy magadnak is fiúcskám egy süteményt.

Azután várt. A vonat már-már elindult, a mikor rohanva jön a kis gyerek tele szájjal habzsolvá a süteményt.

— Tessék, püspök ur, — mondotta s átadott három penct — itt van a pénze, — már csak egy kalásot kaphattam.

*** A titokzatos pénzeslevél.** A Gil Blas írja: Egy jobboldali képviselő adása volt egyik kollegájának 100 frankkal. Meg akarta küldeni a pénzt s egy borítékot vett, amelybe azonban nem tette be a bankjegyet. Észrevette a dolgot s másnap elment maga barátjához, hogy megadja neki a pénzt. Elég nagy volt a meglepetése, a mikor a barátja tudára adta, hogy a pénzt megkapta. Elmentek a postára, hogy a pénzt nyitjára akadjanak, ami azonban nem sikerült nekik. A megoldás csak egy lehetett. Egy hivatalnok a levelet felbontotta s bizonyára azt hitte, hogy a pénz elveszett. A száz frankot pótolták azután a titkos alaptól.

RÖPPENTYÜK.

*** Igazi háziasszony.** És mi volt az ön egyiptomi utazása alatt a legpompásabb, a mi a legörösebben megmaradt az emlékezetében?

— Az, hogy a keops-pyramis tetején július 14-én fölvarrhattam a férjem kabátjára egy leszakadt gombot.

*** Az idealista.** Biró: Tanu, mondja el, mit tud arról a verekedésről?

Tanu (lelkésülten): Biró ur, még soha életemben ilyen szép dulakodást nem láttam!

*** Az eladott törzsasztal.** Vendéglős (a törzsasztal vendégeihez): Uraim, holnaptól kezdve más lesz a gazda, mert a korcsmát eladtam. Én a másik utczában nyitok korcsmát.

A törzsvendégek kara: Akkor mi is Önnel megyünk az új korcsmába!

A vendéglős: Az, kérem, lehetetlen, mert én önöket is eladtam.

*** A vizitálison.** Utas: Kérem, kalauz, áll-e itt a vonat addig, a míg megvacsorálok?

A kalauz: Addig nem, de vacsora után, ha egy kicsit siet, utólréhet bennünket.

KÖZGAZDASÁG.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzése.

Debreczen, április 26.

Piaczi árak 50 kgc.-ként koronákban:

Buza minőség 77	6.95—7.25
" " 78	7.15—7.45
" " 79	7.20—7.50
" " 80	7.45—7.60
Rozs " 71/73	6.00—6.10
Árpa	5.40—5.60
" (jobb)	0.—0.—
Zab	4.70—4.80
" prima	0.—0.—
Tengeri	5.45—5.60
Köles	5.80—6.—
Napraforgó mag	4.50—4.60
Bükköny	7.25—7.75
Lóhere	65.—70.—
Luczerna	40.—42.—
Pogácsa napraforgó	4.70—4.90
" tökmag	5.10—5.50
Bab (fehér)	6.75—7.—

REGÉNY.

A csendes lakó.

— Angol regény. —

Írta: Pryce Richard.

Fordította: Karem.

(Folytatás.)

36.

A Markham-eset részletes leírása következett ezután és a jelmezé, melyet lady Markham a wiltshirei bálban lett volna viselő. A levél vége azonban már olyan tárgygyal foglalkozott, mely csakugyan egész újság volt olvasójára nézve.

„... Tudom, hogy megszorítja önt, ha megtudja, hogy Hanson Mari nines többé nálam. Ki nem tudom mondani, mennyire fájdalom elvesztését, de ön nagyon jól elképzelheti ezt. Nehány hete már, hogy elhagyott s azóta nem hallottam felőle semmit. Magammal vittem őt Markham-Abbeybe komorna gyanánt és ebben is a legnagyobb megelégedésemre végezte dolgát. Minden tekintetben megbecsülhetetlen volt és nagyon sajnosan esik, hogy nélkülözöm kell őt. A legfurcsább azonban e dologban az, hogy míg én abban a meggyőződésben éltem, hogy nagyon ragaszkodik hozzám — olyan szomorúnak látszott, amiért el kellett neki menni — most, mióta elment, egyetlen hangot se hallatott magáról. Írtam kétszer Liverpoolba neki azon czim alatt, melyet nekem megnevezett, de leveleim mindig azzal a felirással jöttek vissza, hogy a czimzett ott ismeretlen. Nagyon turesának találok ezt a dolgot és nagyon szeretném megtudni, hogy tulajdonképen mi történt vele. Azt mondtam neki, hogy ha történik valami köztük és el akarja hagyni a férjét, — mert hisz az efféle férfiak olyan veszekedő, megferhetetlen természetűek szoktak lenni — én akármikor visszafogadom és nagyon szívesen látom, ha visszatér hozzám. Mindig nagyon gondos és hü volt hozzám, ápol, ha valami bajom volt és gondoskodott róla, hogy el legyek látva mindennel, ami kell, — azért most nagyon csodálkozom, hogy semmit nem hallat magáról. De egyuttal aggódok is és bosszankodom magamra, mert azt hiszem, tudakozódnom kellett volna azon ember felől, akihez nőül akar menni. A lányok oly ügyűek, mikor szerelmesek. Nem tudok semmit arról az emberről és mióta Hanson Mari elment, ő róla sem tudok. Mindamellett abban reménykedem, hogy csak nem lesz tán valami baja. Hanem azt már most nagyon is kétségbe vonom, hogy igazat mondott volna, sőt azt sem hiszem, hogy egyáltalában férjhez ment.“

XIV. A detektiv.

Mrs. Mauton aggodalmát még fokozta egy eset, mely e levél elküldését követő napon történt.

Kedélyes salonjában üldögélt épen és egy fejkötőt készített magának. Ez is egyik tárgya volt folytonos bosszankodásának, hogy mióta az ügyeskező Hanson eltávozott, maga volt kénytelen fejkötőt elkészíteni. Tett ugyan kísérletet a Hanson utódjával, hogy a masamódság nemes művészeibe beavassa, de nagyon kicsire tudott menni vele.

— Szent Isten! — kiáltott ijedten, mikor az új szobalány kezeinek első remekét behozta. — Csak nem gondold, Jane, hogy ezt viselni fogom és figurát csinálok magamból! Hisz ez egy valóságos káposztafej s az én fejem egészen eltűnne benne. Valóságos maskara!

Mire a méltatlankodó Jane, ki csak hosszas vonakodás után és különös szíveséggel vállalkozott a fejkötő elkészítésére, azt felelte, hogy a kalapkészítés nem tartozik a szobalány kötelességei közé. Lakott ő már sok helyen, de ilyesmit soha sem követeltek tőle.

Ez olyan igazság volt, melyet nem lehetett kétségbe vonni és Mrs. Mauton csak sóhajtozni tudott kedves eselédje után, ki annyira elkapatta őt.

— Soha sem kellett egyetlen fejkötőt se vennem — mondá magában — az egész idő alatt, míg nálam lakott; és valamiben csak kell takarékoskodni az embernek. Ha ránézek erre az ostoba lányra, ki nagyobb fizetést kap és nem tud egy asztalt tisztességesen megteríteni, sem ezüstneműt tisztogatni és a mellett nagyon rut ahhoz, hogy szerdánként a theat serviroztassam vele, igazán dühbe jövök. Mi a esudának is kellett annak a Hansonnak elmenni? Szívesen fizetnék neki kétszer annyi bért, csak visszajönné.

Ama bizonyos reggelen tehát épen e munkájával volt elfoglalva, melyet mostanában maga volt kénytelen elvégezni. Tizenegy óra volt és minthogy senkit se hívott meg villásveggelire, úgy gondolta, hogy néhány órát most kizárólag magának szánhat. Olyan bizonyosnak gondolta, hogy senki sem fogja háborgatni, hogy mintának a saját fejről vette le a fejkötőt, s ez által napvilágra jöttek azok a fogások és eszközök, melyek segítségével az ő kevéske haját úgy tudta elrendezni, hogy egészen dus hajnövést mutasson. És ekkor belépett a leány és azt jelentette, hogy egy férfi kíván urnőjével beszélni.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 208.

Bérlet 171. szám „C“

Pénteken, 1900. évi április hó 27-én

Ujházi Ede és Náday Ferencz vendégfelléptével:

A Pont-Biquet család.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Bisson.

SZEMÉLYEK:

La Reynette	Náday F.	Bouzu	ifj. Szathmáry
Jaques	Odry Á.	Pont-Biquetné	Kiss I.
Pont-Biquet	Ujházy Ede.	Gabriella	T. Halmi M.
Dagobert	Sziklay M.	Mathild	Fái Flóra.
Toupance	Szacsvay S.		

Mérsékeltlen felemelt helyárrakkal.

Szelvény- és kedvezményes jegyek nem érvényesek.

Színházi műsor.

Szombaton, április 28 án, bérlet 172. szám „A“ Ujházi Ede és Náday Ferencz utolsó vendégjátékául: *A megboldogult.* Vigjáték 5 felvonásban. Irta: Bisson.

Vasárnap, április 29-én két előadás: délután 3 órakor félhelyárrakkal: *A görög rabzolga.* Operette 3 felvonásban. — Este 7 és fél órakor bérletszűnetben: *A szokott katoná.* Eredeti népszínmű 3 szakaszban. Irta: Szigligeti Ede.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Vegyünk Foulard-selymet!

Kérjen ön mintát tavaszi és nyári ujdonságainkból.

Különlegesség: Nyomott selyem-Foulard, Rayé, Cadrillé, nyers- és mosó-selyem ruháknak és blousoknak, méterenként 1 kor. 20 fillértől feljebb.

Ausztria és Magyarországon közvetlen magánfeleknek adunk el és a kiválasztott selyem-szöveveket vám- és bérmentesen a lakásra küldjük.

Schweizer & Co. Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

Hirdetések

a legjutányosabb árban felvételnek

kiadóhivatalunkban

Kossuth-utca 13. sz.

Szabóüzlet áthelyezés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a főpiacon, br. Josinczky házában régen fennálló

férfi szabóüzletemet
folyó évi május 1-től

Széchenyi-utczára

br. Podmaniczky-ház, Kunz József és Társa czéggel szemben, Kun József késműves mellé
helyezem át.

Midőn ez alkalommal hálás köszönetet mondok az eddigi pártfogásért, kérem, hogy engem övöben is támogathatni méltóztassék.

Raktáron tartok mindenféle küi- és belföldi szöveteket és figyekezetem t. megren delőimet a legszolidabban kiszolgálni.

Steier Gyula
férfi szabó.

Több mint

50 év óta sikerrel használtatik!

Az eszéki
arczenőcs
és eszéki

SZALVATOR-szappan

eltávolítja a szeplőt,
májfoltot és a bőr összes
tisztatlanságát.

Valódi csakis a

DIENES J. C.

Salvator-gyógytárából
Eszéken felsőváros.

1 tégely eszéki arczenőcs ára — kor. 70 fillér
1 drb Salvator-szappan „ 1 „ —
1 tégely kézi paszta „ 1 „ 20 „
Lyoni rizspor kis doboz 1 kor., nagy doboz 2 kor.

Figyelemztetés!

Ezen czikkek mentek minden ártalmas alkatrésztől és megfelelnek tökéletesen a 71012. sz. B. m. rendeletnek.

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kéretik a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

Főraktár Budapest en:

Török József ur gyógyszerházában
VI., Király-utca 12. sz.

CSOKONAI-NYOMDA

LENGYEL IMRE ÉS TÁRSAI

DEBRECZEN, KOSSUTH-UTCZA 13. SZ.

ELSŐRANGU * * * * *
KÖNYV- ÉS MŰNYOMDA
ÉS KÖNYVKÖTÉSZET * *

Ajánlkozunk a sokszorosító-szakmába vágó mindennemű munkák elkészítésére. Modern berendezésünkkel és kitűnő munkaerőnkkel a legnagyobb igényeket is kielégíthetjük.

Könyvnyomdánkban mindennemű egyszerű, de izléses nyomtatványok, valamint művészes kivitelű diszmunkák készülnek és pedig:

KERESKEDŐK RÉSZÉRE:

Árjegyzékek, körlevelek, számlák, jegyzékek, levélpapírok és borítékok, czimkék, csomag-jegyek, áru-mintajegyek, bevásárlási könyvecskék, üzleti kártyák, csinos reklámplakátok és egyéb nyomtatványok.

TANINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Az összes naplók, osztálykönyvek, diszes bizonyítványok, havi és évi értesítők, jegyzőkönyvek és tankönyvek.

ÜGYVÉDEK RÉSZÉRE

A legtöbb nyomtatványt raktáron tartjuk, a készleten nem levő pedig — bármily mennyiségben — raktári áron készítjük el.

PÉNZINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Mindennemű üzleti könyvek és egyéb kezelési nyomtatványok, u. m.: napi-ívek, lejáratú jegyzékek, sorsolási értesítések és egyéb ismertetések csinos füzetekben, szerződések, kötelezvények, váltók, biztosítéki okiratok stb.

VIGALMI BIZOTTSÁGOK RÉSZÉRE:

Izléses kivitelű bál meghívók, programok, belépti jegyek, diszes táncrendek stb.

KÜLÖNBÖZŐ ALKALMAKRA:

Eljegyzési és esketési jegyek és egyéb családi értesítések elegáns kartonra vagy mindennemű új divatu finom papírra nyomva, névjegyek, levélpapírok stb.

MINDEN MUNKA
A LEGNAGYOBB
GONDDAL
KIALLITVA,
MINDAMELLETT
MÁS
KEZDETLEGES
KIVITELNÉL
OLGÓSBB ÁRON.

